

معاونت درمان

پروتکل تشخیص و درمان بیماری سلیاک

بهار ۱۴۰۲

تدوین و تنظیم اولیه:

دکتر بیژن شهبازخانی مسئول طرح ملی ثبت بیماری سلیاک پژوهشکده گوارش و کبد دانشگاه علوم پزشکی تهران
دکتر اسماعیل انصاری پژوهشگر طرح ملی ثبت بیماری سلیاک پژوهشکده گوارش و کبد دانشگاه علوم پزشکی تهران
جناب آقای دکتر سیاری رئیس انجمن علمی گوارش و کبد کودکان
دکتر کامران باقری لنگرانی دبیر بورد رشته فوق تخصصی بیماری های گوارش و کبد بالغین
دکتر فرزانه معتمد جانشین دبیر بورد رشته فوق تخصصی گوارش کودکان
دکتر مسعود موحدی دبیر بورد رشته فوق تخصصی آلرژی و ایمونولوژی بالینی
دکتر حسین زاده دبیر بورد رشته علوم تغذیه

مشاور :

دکتر سانا ز بخشندۀ رئیس گروه تدوین استاندارد و راهنمایی های بالینی معاونت درمان

تحت نظارت فنی:

دفتر ارزیابی فن آوری ، استانداردسازی و تعریفه سلامت
گروه تدوین استاندارد و تدوین راهنمایی های سلامت

الف) مقدمه:

بیماری سلیاک نوعی بیماری خود ایمنی و ژنتیکی می‌باشد که بیماران به گلوتن، پروتئین موجود در گندم، جو و چاودار حساسیت دارند و با دریافت گلوتن بدن آن‌ها واکنش نشان داده و عالیم گوارشی مثل دردهای تکرار شونده شکمی، نفخ، اسهال، یبوست و یا عالیم خارج گوارشی مانند کاهش وزن، کم خونی، آفت‌های دهانی، سردرد، خستگی، تاخیر در قاعدگی و اختلال رشد در کودکان خواهد داشت. سن تشخیص در این بیماری متغیر است و ممکن است، در هر سنی خود را نشان دهد.

ب) تعریف بیماری:

نوعی اختلال سیستمیک خود ایمنی می‌باشد که در اثر حساسیت به پروتئین موجود در گندم و جو و چاودار به نام گلوتن ایجاد می‌شود.

ج) تشخیص بیماری:

تعدادی از علائم سلیاک شبیه به علائم بیماریهای دیگر مانند روده تحریک پذیر، کرون، کولیت، دیورتیکولوزیس، عفونتهای روده کوچک، ستلرم خستگی مزمن و افسردگی است. تشخیص بیماری با مجموعه ارزیابی‌های بالینی، آزمایشگاهی و هیستولوژیکی صورت می‌گیرد. جهت تشخیص قطعی بیماران سه فاکتور ضروری است که شامل تست‌های سرولوژیک (آنٹی گلوتمیناز، آنتی اندوامیزیال)، انجام آندوسکوپی فوقانی و بیوپسی از **D1, D2** و **DQ2-DQ8-HLA** می‌باشد.

صرف مثبت بودن آزمایش غربالگری برای تشخیص سلیاک کفایت نمی‌کند و باید برای بیمار نمونه برداری از آنتی عذر انجام داد. این نمونه برداری باید شامل چهار نمونه از قسمت دوم آنتی عذر در محل‌های مختلف از بعد از آمپولا تا قسمت ابتدایی قسمت دوم آنتی عذر و دو نمونه از قسمت بول بشد.

ترجیح اصلی برای تشخیص قطعی بیماری سلیاک، با نمونه برداری از آنتی عذر است اما اگر بیماری به انجام آندوسکوپی رضایت نداد، در صورتیکه تیتر **Anti IgA IgM / IgG IgA** هم مثبت بود، بیمار را می‌توان به عنوان مبتلا به سلیاک در نظر گرفت.

استفاده از کپسول آندوسکوپی برای تشخیص سلیاک توصیه نمی‌شود.

در بیماران مبتلا به درماتیت هرپتیفورمیس در صورت مثبت شدن سرولوژی، بیوپسی از آنتی عذر الزامی نیست. در برخورد با موارد مشکوک به این بیماری با دو دسته روبرو می‌شویم:

الف- کسانی که احتمال سلیاک در آنها کم است نظیر کسانی که صرفا عالیم غیر اختصاصی گوارشی مانند نفخ و اسهال گذرا دارند.

ب- گروهی که احتمال سلیاک در آنها بالاست شامل افرادی که با علایم سو جذب و اسهال مزمن و کاهش وزن بدون علت مراجعه کرده اند و نیز کسانی که علایم غیر اختصاصی گوارشی دارند ولی یکی از شرایط زیر دارند:

۱- بستگان درجه اول یا دوم بیماران سلیاکی هستند.

۲- بیماری دیابت نوع یک دارند.

۳- مبتلا به تیروئیدیت خود ایمنی هستند.

۴- دچار سندروم داون هستند.

۵- هموسیدروز ریوی دارند.

۶- کمبود **IgA**

۷- سندرم ترنر

در گروه اول انجام تست غربالگری **TG IgA** صحیح می باشد، از نوع **IgA** همراه با اندازه گیری سطح سرمی **IgA** تام برای غربالگری کفایت میکند اما در گروه دوم لازم است در صورت منفی بودن تست غربالگری آزمایشهای تکمیلی به شرح مندرج در الگوریتم پیوست پروتکل را انجام داد.

غربالگری اولیه نظیر بیماران با احتمال کم برای بیماران زیر نیز توصیه میشود:

۱- کم خونی فقر آهن بدون علت مشخص

۲- کمبود ویتامین ب ۱۲ یا فولات بدون علت مشخص

۳- افزایش آنزیمهای کبدی بدون علت مشخص

۴- ضایعات پوستی در ماتیت هرپتی فورمیس

۵- کسانی که قبل از ۵۰ سالگی بدون علت خاص مبتلا به پوکی استخوان میشوند.

۶- نازایی، مرده زایی بدون علت مشخص

۷- هیپوپلازی مینای دندان

۸- نوروفیتی محیطی بدون علت

۹- کوتاهی قد

۱۰- تاخیر بلوغ

(د) علایم و نشانه ها:

- علایم گوارشی: درد شکمی، نفخ، تهوع، اسهال و یا پیوست

- علایم غیر گوارشی: کاهش وزن، اختلال رشد، کم خونی، سر درد، سوء تغذیه، خستگی، پوکی استخوان، تاخیر بلوغ و کوتاهی قد.

۵) علل بروز بیماری:

یک بیماری ژنتیکی می باشد که بدن افرادی که از نظر ژنتیکی مستعد هستند با دریافت گلوتن واکنش شدید نشان می دهد. این

بیماری در افراد مبتلا به دیابت نوع ۱، سندروم داون، کمبود IgA و بیماری های تیروئید اتوایمیون شایع تر می باشد.

۶) درمان:

در حال حاضر تنها درمان این بیماری پیروی از رژیم غذایی فاقد گلوتن به صورت مدام عمر می باشد که لازم است رژیم غذایی فاقد گلوتن به بیماران آموزش داده شود و بیماران از نظر رعایت رژیم غذایی پیگیری شوند.

۷) مکمل های غذایی (در صورت نیاز):

با توجه به اینکه کمبود برخی ویتامین ها و مواد معدنی در این بیماران شایع است استفاده از درمان های مکمل مانند استفاده از مکمل ویتامین D، کلسیم، آهن، روی و اسید فولیک توصیه می شود.

۸) ملاحظات و تداخلات دارویی (در صورت وجود):

توجه به داروها و مکمل های حاوی گلوتن و جایگزینی آنها با موارد بدون گلوتن

۹) اندیکاسیون های بستری (در صورت نیاز):

در موارد شدید عوارض بیماری مانند اسهال و سوء تغذیه شدید، کریز سلیاک (اسهال شدید، هیپوپرتنینی، اختلال الکترولیتی و متابولیک) و بیماران مبتلا به سلیاک مقاوم به درمان ممکن است جهت بررسی های بیشتر نیازمند بستری باشند.

۱۰) پیگیری های لازم پس از درمان:

در ابتدای تشخیص، پیگیری های منظم ۳ تا ۶ ماه به منظور بررسی فاکتورهای سرولوژیک، بررسی رشد کودکان، عوارض بیماری، وضعیت ریزمغذی ها و اطمینان از رعایت رژیم غذایی فاقد گلوتن توسط بیمار نیاز است.

۱۱) توصیه های ضروری به بیمار:

آموزش کامل و تاکید بر رعایت دقیق رژیم فاقد گلوتن و دقت به برچسب مواد غذایی و مشاهده عبارت "فاقد گلوتن" یا "لشان" فاقد گلوتن جهت خریداری اجنباس مجاز مصرف به منظور جلوگیری از عوارض شدید بیماری

۱۲) فلوچارت فرایند بررسی بیمار و درمان (در صورت نیاز):

به پیوست آمده است.

۱۳) رژیم غذایی فاقد گلوتن:

افراد مبتلا به سلیاک نسبت به پیتید های گلوتن موجود در پروتئین (پرولامین) گندم، جو، چاودار و گیاهان پیوندی مثل چاودم یا تریتیکاله عدم تحمل دارند. به دلیل افزایش احتمال پاسخ منفی کاذب، فرد مبتلا به سلیاک می بایست رژیم غذایی خود را تنها پس

از نتیجه قطعی بیوپسی روده آغاز نماید. افراد با تشخیص سلیاک می‌بایست یک رژیم سخت گیرانه بدون گلوتن را در طول زندگی خود در پیش گیرند به طوریکه دریافت مقادیر بسیار اندک گلوتن نیز می‌تواند موجب آسیب به بافت روده گردد. بر اساس

استانداردهای موجود، مواد غذایی عاری از گلوتن می‌بایست کمتر از **۲۰ ppm** (۲۰ میلی گرم در هر کیلوگرم ماده غذایی) گلوتن

داشته باشند. در جدول زیر انواع مواد غذایی مجاز و غیر مجاز ذکر گردیده.

گروه‌های غذایی	مواد غذایی مجاز	مواد غذایی غیر مجاز
غلات و حبوبات	برنج، ذرت، ذرت بو داده، بلال، لوبیا، عدس، نخود، لپه، سویا، ارزن، کینوآ، کاساوا، آرد سبب زمینی، آرد ذرت، آرد برنج، سبوس برنج/ارد نخود چی/ارد بلوط /	تمامی محصولات حاوی گندم مثل انواع نان‌های تهیه شده از آرد گندم، جو، جو پرک، جو دوسر، چاودار، ماکارونی، جوانه گندم، ناشاسته گندم، سبوس گندم، سبوس جو یا جو دوسر، بلغور، آرد سوخاری، غلات حاوی عصاره یا طعم مالت
گوشت‌ها	انواع گوشت‌های تازه و تخم مرغ	انواع گوشت‌های فرآوری شده مثل همبرگر، سوسیس، کالباس، ناگت‌ها، کنسروها و گوشت‌های نیم پز
لبنتیات	شیر، خامه، سرشیر، پنیر، پنیر خامه‌ای	-
میوه‌ها و سبزیها	تمام انواع میوه و سبزی	-
سوپ‌ها	سوپ خانگی بدون جو	سوپ‌های کنسروی و سوپ‌های آماده
چربی‌ها	انواع کره و روغن و سس‌های سلاط خانگی و دانه‌های روغنی	سس‌های سالاد آماده و سس مایونز
دسرها	محصولات تهیه شده از آرد ذرت یا سبب زمینی	کیک، کلوچه، ویفر، پودینگ، کاستارد، ژله، نان‌های روغنی
متفرقه	چای، عسل، مریبا، شکر، زیتون، رب گوجه	آبجو، دلستر، نوشیدنی‌های مالت دار، شیرین بیان، پیترزا

آیا در رژیم فاقد گلوتن جو دو سر مجاز است؟

هر چند جو دو سر به خودی خود فاقد گلوتن می‌باشد، با این حال بیشتر محصولات تجاری حاوی آن آلوده به گلوتن می‌باشند که در نتیجه افراد مبتلا به سلیاک می‌بایست از مصرف آن خودداری نمایند. دریافت مقادیر متعادل جو دو سر خالص و بدون آلدگی به دلیل محتوای مناسب فیر، آهن، ویتامین ب۱ و روی در بیماران مبتلا به سلیاک توصیه می‌گردد. هرچند برخی افراد ممکن است به دنبال مصرف جو دو

سر خالص و بدون آلودگی دچار مشکلات گوارشی گردند که باید در نظر داشت این موضوع به دلیل محتوای فیر آنها می باشد و نه وجود گلوتن. با این وجود درصد کمی از افراد هستند که صرف نظر از بیماری سلیاک نسبت به خود جو دو سر حساسیت غذایی دارند. محصولات "بدون گنم"، فاقد گلوتن در نظر گرفته نمی شوند، زیرا این محصولات ممکن است حاوی چاودار یا جو باشند.

کدام موارد دیگر باید در رژیم غذایی بدون گلوتن بررسی شوند؟

تمام نسخه ها، داروهای بدون نسخه از جمله داروهای سرفه و سرماخوردگی و مکمل های ویتامین و مواد معدنی باید بررسی شوند تا مطمئن شوید که فاقد گلوتن هستند.

گلوتن در آلودگی همراه:

- مهم است که مطمئن شوید که همه غذاها در حین آماده سازی چه در خانه و چه هنگام صرف غذا بدون گلوتن باقی میمانند. خطر آلودگی منقاطع را می توان با موارد زیر کاهش داد:
- نگهداری همه غذاهای بدون گلوتن به طور جداگانه از غذاهای حاوی گلوتن
 - طبخ غذاهای بدون گلوتن جدا از غذاهای حاوی گلوتن
 - استفاده از ظروف تمیز برای تهیه غذای بدون گلوتن
 - استفاده از یک توستر جداگانه، زیرا یک توستر مشترک از نان حاوی گلوتن آلوده می شود.
 - خودداری استفاده از تخته های برش چوبی و قاشق هایی که قبلاً برای غذاهای حاوی گلوتن استفاده می شد زیرا وقتی خیس می شوند گلوتن را جذب می کنند.
 - استفاده از صافی جداگانه برای پاستا
 - هنگام غذا خوردن خارج از خانه بهتر است از بوفه ها، قابلمه و سطل های فله ای خودداری شود زیرا غذاهای بدون گلوتن می توانند به راحتی توسط غذاهای حاوی گلوتن آلوده شوند.
 - از غذاهای فرآوری شده در کارخانه های تولیدی که دارای گلوتن هستند نیز باید اجتناب شود زیرا ممکن است خطر آلودگی منقاطع وجود داشته باشد.

آیا افراد مبتلا به سلیاک عدم تحمل لاکتوز دارند؟

اکثر کودکان و بزرگسالان تازه تشخیص داده شده در مراحل اولیه بیماری خود می توانند لاکتوز را تحمل کنند، بنابراین محدودیت معمول لاکتوز ضروری نیست. برخی از افراد که آتروفی شدید پرز دارند، ممکن است عدم تحمل لاکتوز موقت را تجربه کنند. یک رژیم کم لاکتوز تا زمانی که پرזה های روده کوچک به حالت عادی باز گردند مورد نیاز است.

آیا رژیم غذایی بدون گلوتن از نظر تغذیه کامل است؟

برخی از محصولات فاقد گلوتن مانند نان، پاستا و غلات سرد با ویتامین های **B** (نیاسین، تیامین، ریبو فلاوین، اسید فولیک) و آهن غنی یا غنی نشده اند. در نتیجه، رژیم غذایی بدون گلوتن ممکن است دارای مقدار ناکافی از این مواد مغذی باشد. افراد مبتلا به بیماری سلیاک باید تشویق شوند تا حد امکان از محصولات غلات بدون گلوتن غنی شده استفاده کنند. منابع غیر غلات فولات و آهن مانند سبزیجات سبز و سبزیجات برگدار، گوشت ها و انواع حبوبات توصیه می شوند.

ارزیابی تغذیه ای:

در بیماران تازه تشخیص داده شده ارزیابی فریتین، فولات، ب ۱۲ و ویتامین دی ضروری است. در صورت وجود علائم شدید تر و گسترده تر همچون استئاتوره، اسهال و نوروپاتی، بررسی وضعیت ویتامین های محلول در چربی و روی نیز حائز اهمیت خواهد بود. در افراد با اختلالات استخوانی مکمل یاری با کلسیم و ویتامین دی ضرورت می یابد.

اختلالات تغذیه ای مرتبط با سلیاک:

کم خونی ناشی از فقر آهن، فولات و گاها ب ۱۲ استئونپنی، استئومالاسی، شکستگی و درد های استخوانی اختلالات انعقادی، هایپوپلازی مینای دندان، کمبود وزن و رشد قدری ناکافی، **FTT** تاخیر در بلوغ، نوروپاتی، استئاتوره و عدم تحمل لاكتوز

اثربخشی رژیم فاقد گلوتن:

در بیشتر بیماران حدودا ۲ تا ۸ هفته پس از آغاز یک رژیم غذایی فاقد گلوتن، علائم بالینی فروکش می کند، هرچند ممکن است این زمان در برخی افراد طولانی تر باشد. سطوح نرمال آتنی بادی های اخصاصی بیماری، ۶ تا ۱۲ ماه و بهبود وضعیت هیستوپاتولوژیک روده ۲ سال پس از رعایت کامل رژیم غذایی بدون گلوتن مشاهده می شود.

- نکات تکمیلی اقدامات تغذیه ای در شناسنامه ابلاغی (استاندارد خدمت) با عنوان تغذیه درمانی و مشاوره تغذیه در بیماران مبتلا به سلیاک بیان شده و به آن ارجاع داده می شود.

منابع:

- Bona G, Marinello D, Oderda G. Mechanisms of abnormal puberty in celiac disease. Horm Res 2002;57(Suppl 2):63-5
Lundin KEA, Nilsen EM, Scott HG, Løberg EM, Gjøen A, Bratlie J et al. Oats induced villous atrophy in celiac disease. Gut 2003;52:1649-52.
Health Canada. Celiac disease and the safety of oats. Health Canada's position on the introduction of oats to the diets of individuals diagnosed with celiac disease (CD). 2007 July 25 [cited 2008 Nov 26]; Available from:http://www.hc-sc.gc.ca:80?fn-an/sercurit/allerg/cel-coe/oats_cd-avoine_e.html
Hoffenberg EJ, Haas J, Drescher A, Barnhurst R, Osberg I, Bao Fx Eisenbarth G. A trial of oats in children with newly diagnosed celiac disease. J Pediatr 2000;137:361-66.
Hill ID, Dirks MG, Liptak GS, Colletti RB, Fasano A, Guandalini S, et al. Guideline for the diagnosis and treatment of celiac disease in children: Recommendations of the North American Society for Pediatric Gastroenterology, Hepatology and Nutrition. J Pediatr Gastroenterol Nutr 2005;40:1-19.
Canadian Celiac Association. Cross contamination. [Online]. 2006 Mar 24 [cited 2009 Apr 30]; Available from:
[URL: http://www.celiac.ca/EnglishCCA/egfdiet3.html](http://www.celiac.ca/EnglishCCA/egfdiet3.html)
Thompson T. Folate, Iron and dietary fibre contents of the gluten-free diet. J Am Diet Assoc 2000;100:1389-93. 18 Subar AF, Krebs-Smith SM, Cook A, Kahle LL. Dietary sources of nutrients among US adults, 1989-1991. J Am Diet Assoc 1998;98:537-47.
National Institutes of Health. NIH Concensus Development Conference on Celiac Disease. 2004 [Online] 2004 [cited 2008 Dec]; Available from: U:<http://consensus.nih.gov/2004/2004CeliacDisease118html.htm>
Nutrition Guideline: Gluten-free Diet. March 2013 [online] 2022 [cited]. Available from:
<https://albertahealthservices.ca/assets/info/nutrition/if-nfs-ng-gluten-free-diet.pdf>
RAYMOND, JL. MORROW, K. (2021). Krause and Mahan's Food & The Nutrition Care Process. 15TH EDITION. Elsevier

